

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/622/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111240787
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5111240787.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľov: v rade 1/ H. Y., nar. XX. X. XXXX, v rade 2/ Y. Y., nar. XX. X. XXXX, obaja bytom L. XXX, zastúpení JUDr. Rastislavom Otrubom, advokátom so sídlom A., V. XXXX/XX proti odporcom: v rade 1/ H. G., nar. XX. X. XXXX, bytom K. XX, v rade 2/ E. C., nar. X. X. XXXX, bytom T., U. XXX/X, v rade 3/ Mgr. R. R., nar. X. X. X.XXX, bytom V. W. Y., H. Z. XXXX, zastúpené Advokátskou kanceláriou Hagara-Hagarová, s.r.o., so sídlom Žilina, Daniela Dlabača 35, o určenie hranice pozemkov a o odstránenie oplotenia a o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie navrhovateľov v rade 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 14C/242/2011-208 zo dňa 12. 6. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol návrh navrhovateľov v rade 1/, 2/ na určenie hranice pozemkov a odstránenie oplotenia z parcely č. 140 zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie L. s odôvodnením, že nie sú spoluvlastníkmi nehnuteľností. Zároveň vyhovel protinávrhu odporcov v rade 1/ až 3/ a určil, že odporkyne sú podielové spoluvlastníčky k pozemku zobrazeného ako KNC parcela č. 140/3 o výmere 205 m² - trvalé trávnaté porasty v kat. úz. L., ktorý bol vytvorený geometrickým plánom č. 124/2012 Ing. Róberta Pilarčíka, vyhotovenom dňa 29. 10. 2012, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku, každá v podiele 1/3.

Rozsudok v tejto časti zdôvodnil s poukazom na ust. § 134 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že predmetnú nehnuteľnosť do spoluvlastníctva získali odporkyne v rade 1/ až 3/ vydržaním.

Rozhodnutie o trovách konania si prvostupňový súd vyhradil na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v súlade s ust. § 151 ods. 3 O.s.p..

Proti rozsudku prvostupňového súdu, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podali odvolanie navrhovateľa v rade 1/, 2/. Odvolanie zdôvodnili s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p.. Prvostupňový súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď vyhovel návrhu odporcov v rade 1/ až 3/ a určil, že vydržaním po splnení podmienok v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka nadobudli spoluvlastníctvo k novovytvorenej parcele č. 140/3 v katastrálnom území L.. V konaní nebol náležite zistený skutkový stav, dokazovanie vykonané súdom nesmerovalo k zisteniu skutočností kto a ako dlho, resp. v akom rozsahu užíval novovytvorenú parcelu č. 140/3, pričom uvedený nedostatok má za následok nesprávne zistenie skutkového stavu veci a následne nesprávne právne posúdenie. Navrhovateľa v rámci odvolacieho konania predložili listinný dôkaz označený ako notárska zápisnica Nz 564/1974 zo dňa 15. 8. 1974, v zmysle ktorého stará matka matky navrhovateľky v rade 1/ (E. R., rod.

F.) darovala matke navrhovateľky v rade 1/ (U. Y., rod. U.) pod stavbu rodinného domu nehnuteľnosť, zapísanú ako EN č. 3852 o výmere 1011 m² v kat. úz. L., ktorá je zapísaná v pozemkovej knihe, zápisnica 5, poradové č. 1671. Vzhľadom na uvedené právna predchodkyňa navrhovateľky v rade 1/ nadobudla dňa 15. 8. 1974 nehnuteľnosť, ktorej zodpovedá súčasná KNC parcela č. 139 a 140 v kat. úz. L.. Právna predchodkyňa navrhovateľky v rade 1/ U. Y. ako oprávnená držiteľka splnila podmienku nepretržitej 10-ročnej držby a nadobudla vlastnícke právo k pozemku vydržaním dňom 1. 1. 1992. Zo strany odporcov absentuje dobromyseľnosť držby - právni predchodcovia odporcov mali vedomosť o tom, že novovytvorenú KNC parcelu č. 140/3 o výmere 205 m², ktorá vznikla odčlenením od pôvodnej KNC parcely č. 140 v kat. úz. L., vlastnili a užívali právni predchodcovia navrhovateľky v rade 1/, a to S. Y. spolu s manželkou. Odporcovia tak nemohli dobromyseľne užívať uvedenú parcelu v období od 1. 11. 1994 do 7. 9. 2011 ako to uvádzali, keď právni predchodcovia navrhovateľky v rade 1/ nadobudli vlastnícke právo k parcele č. 139 a 140 v kat. úz. L. 1. 1. 1992. Pokiaľ prvostupňový súd poukazoval na evidenciu nehnuteľností - hlásenie zmien, v tejto súvislosti nie je listinou, ktorá by spôsobila vznik, zmenu, resp. zánik práv k nehnuteľnosti a zo strany príslušnej správy katastra nedošlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva na základe listiny označenej ako hlásenie zmien. Tým nedošlo ani k zmene vlastníckeho práva k parcele KNC č. 140 v kat. úz. L.. Právni predchodcovia navrhovateľky v rade 1/ v minulosti nikdy neuzavreli s právnymi predchodcami odporcov, ani odporcami žiadnu zmluvu, ktorou by previedli vlastnícke právo na časť parcely KNC č. 140 niekomu inému. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odporcovia nenadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnosti KNC č. 140/3 vydržaním z dôvodu absencie dobromyseľnosti, ktorá je jednou zo základných podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. Odvolatelia tiež namietali nesprávny procesný postup prvostupňového súdu pri výsluchu svedkov na ohliadke vykonávanej na mieste samom. Svedkovia navzájom počuli svoje výpovede, čím mohli byť ovplyvnení pri podaní svedeckej výpovede súdu. Z týchto dôvodov žiadali, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnili trovy odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadrili odporkyne v rade 1/ až 3/. Podľa ich názoru prvostupňový súd riadnym spôsobom vykonal dokazovanie, zistil skutkový stav a prijal správny právny záver. Nenamietali, že počas súdnej ohliadky dňa 29. 10. 2012 mohli svedkovia počuť výpovede predchádzajúcich súdom vypočúvaných svedkov. Vzhľadom na to, že výsluch bol vykonaný na mieste samom, v zmysle § 117 veta druhá O.s.p. sudca urobil vhodné opatrenie, aby zabezpečil plnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, dbá pritom aj na to, aby svedkovia, ktorí dosiaľ neboli vyslúchnutí, neboli prítomní na pojednávaní. V danom prípade na výsluchu a ohliadke boli prítomní aj navrhovatelia, ich zástupca, pričom opatrenie zákonného sudcu nijako nenamietali, nakoľko si museli byť vedomí toho, že striktné dodržanie vyššie špecifikovaného zákonného ustanovenia nebolo v deň súdnej ohliadky možné. Procesný postup súdu v deň ohliadky navrhovatelia namietajú zrejme len z dôvodu, že nemajú žiadne hodnoverné dôkazné prostriedky na preukázanie svojich skutkových tvrdení. K predloženému listinnému dôkazu v odvolacom konaní odporkyne uviedli, že nenamietajú obsah uvedenej listiny, avšak navrhovateľmi predložená darovacia zmluva, ani dohoda o zriadení práva osobného užívania pozemku sa nevzťahujú k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom súdneho konania, keď z pripojenej kópie mapy je zrejmé, že parcela EN č. 3852, sa nachádzajú mimo pozemku parcela č. 58/1, pričom v rámci prípustnej tolerancie sa EN parcela č. 3852 zhoduje s C parcelou č. 138 - orná pôda o výmere 1033 m². Protinávrh odporkýň sa však vzťahuje na parcelu č. 140/3 o výmere 205 m², ktorá bola vytvorená geometrickým plánom z parcely registra C evidovanej na katastrálnej mape č. 140 - trvalé trávnaté porasty o výmere 382 m². Čo sa týka samotného vydržania, súdom označený nadobúdaci titul evidencia nehnuteľností - hlásenie zmien, je spôsobilým nadobúdacím titulom, od ktorého sa odvíja dobromyseľná a nikým nerušená držba nehnuteľností právnymi predchodcami odporkýň a následne dobromyseľná a nikým nerušená držba pozemku priamo odporkyňami. Keďže k stabilizácii hraničnej čiary došlo v roku 1994 s jednoznačným súhlasom právnych predchodcov navrhovateľky v rade 1/ a právnych predchodcov odporkýň, argumentácia navrhovateľov je len tendenčnou snahou o zvrátenie výsledku súdneho konania v ich prospech. Právni predchodcovia navrhovateľky v rade 1/ po stabilizácii hraničnej čiary v prírode nikdy nevstúpili do užívania pozemku parcely č. 140/3 KNC a nikdy ani neprejavili záujem o vstup do jej užívania. Takýto záujem prejavili navrhovatelia až potom, čo z vytyčovacieho náčrtu Ing. V. zistili, že v prírode stabilizovaná hranica plotom postaveným v roku 1995 zasahuje do parcely registra C evidovanej s parcelným č. 140 TTP o výmere 382 m². Prvostupňový súd riadnym spôsobom zistil skutkový stav, správne aplikoval ustanovenia hmotného práva, rozhodnutie zdôvodnil, pričom toto obsahuje aj hodnotenie všetkých vykonaných dôkazných

prostriedkov. Odporcovia tak žiadali rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom mal i odvolací súd preukázané, že navrhovatelia sa domáhali určenia hranice medzi nehnuteľnosťami - pozemkami parcelné č. registra C 140 a pozemku parcelné č. registra C 141/1, zapísané na LV č. XXXX, resp. LV č. XXX katastrálne územie L.. Tiež sa domáhali odstránenia betónového plotu, nachádzajúceho sa na pozemku parcela č. 140, ktorý je vo vlastníctve navrhovateľov. Prvostupňový súd zároveň riešil protinávrh odporcov v rade 1/ až 3/, ktorým sa dožadovali určenia vlastníckeho práva k novovytvorenej parcele č. KN-C 140/3 o výmere 205 m² - trvalé trávnaté porasty v kat. úz. L., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 124/2012 Ing. Pilarčíkom zo dňa 29. 10. 2012 s tým, že každý z odporcov je spoluvlastníkom v podiele 1/3. V týchto súvislostiach prvostupňový súd správne po vyhodnotení všetkých dôkazov zisťoval, či navrhovatelia sú vlastníckymi (spoluvlastníkmi) predmetnej nehnuteľnosti, z ktorej žiadajú odstrániť plot a určiť hranicu so susediacou nehnuteľnosťou a zároveň riešil, či odporkyne sa mohli na základe vydržania stať spoluvlastníkmi časti nehnuteľnosti, ktorá je oplotená plotom a ktorú užívajú a ktorá v reáli predstavuje práve spornú časť hranice s nehnuteľnosťou vo vlastníctve navrhovateľov. Podľa zistenia prvostupňového súdu nehnuteľnosti, od ktorých odvodili svoje vlastnícke právo navrhovatelia alebo odporcovia pôvodne v pozemkovej knihe v jednotlivých vložkách boli vlastnícky vedené ako nehnuteľnosti Urbárskeho sedenia obce Snežnica. Jednotlivými „úkonmi“ sa snažili právni predchodcovia, či už navrhovateľov alebo odporcov „vysporiadať“ jednotlivé nehnuteľnosti vlastnícky. Bez ohľadu na to, akým spôsobom boli jednotlivé nehnuteľnosti evidované na spoluvlastníkov, tak ako to zdôraznil aj prvostupňový súd, posledný úkon, ktorým sa k pozemkom potvrdzoval užívací a vlastnícky vzťah, bolo vzájomné potvrdenie si hraníc nehnuteľností vtedajšími spoluvlastníkmi, t.j. právny predchodcami navrhovateľov a odporcov v roku 1994, keď aj za účasti členov stavebnej komisie z Obecného úradu obce Snežnica bola vytýčená hranica, ktorú obe zúčastnené strany rešpektovali a na základe tejto poslednej úpravy (dohody) vlastníctva bol v roku 1994 postavený plot, ktorý obe spoluvlastnícke strany rešpektovali. Prvostupňový súd potom správne skúmal, či od roku 1995, kedy odporkyne získali predmetnú nehnuteľnosť darovaním, túto v dobrej viere ako vlastníci užívali, a to nerušene po celú dobu až do roku 2011, kedy po vytýčení geodetom ich kontaktovali navrhovatelia s tým, že užívajú aj časť „ich“ nehnuteľnosti. Z listinných dôkazov, ako aj prednesu účastníkov je nepochybné, že od roku 1995 boli nehnuteľnosti, či už z jednej alebo z druhej strany užívané tak, ako to vymedzoval plot, nachádzajúci sa na hranici parcely č. 140 (v súčasnej dobe parcela č. 140/3 podľa geometrického plánu č. 124/2012, overeného správou katastra pod č. 431/12).

Odvolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku plne stotožňuje a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne na to nadväzujúce právne posúdenie veci. Správne potom prvostupňový súd zamietol návrh navrhovateľov v rade 1/, 2/ na určenie hranice a odstránenie plotu a zároveň správne rozhodol o určení vlastníckeho práva k novovytvorenej parcele odporcami v rade 1/ až 3/ na základe vydržania vlastníctva.

Pokiaľ vo svojom odvolaní navrhovatelia poukazovali na spôsob vykonaného výsluchu jednotlivých členov bývalej stavebnej komisie pri Obecnom úrade Snežnica, ktorí o veci vypovedali priamo na mieste samom pri vykonanej súdnej ohliadke, jedná sa o procesný postup, ktorý pokiaľ nemal vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, nie je dôvodom na zrušenie rozsudku prvostupňového súdu v zmysle § 212 ods. 3 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd s poukazom na ust. § 224 ods. 4 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.